

Erdély 2018

Idén is, mint minden 10.N osztályos tanulónak, volt lehetőségünk eljutni Erdélybe. Osztálytársaimmal már hónapokkal a kirándulás előtt izgatottan vártuk legfőképp azt, hogy milyen erdélyi családhoz kerülünk. A várva várt utazás napja elérkezett, mindenki felkészült a közel félnapos buszútra. Meggémberedett végtagjainkat először Nagyszalontán tudtuk kinyújtóztatni, ott a híres Csonkatornyot tekintettük meg. Ezután a nagyszalontai Dévai Szent Ferenc Alapítvány gyermekotthonába látogattunk el, ahol a még a decemberben rendezett sütívásáron gyűjtött hetvenezer forintot adományoztuk az otthonnak. A napot egy gyors nagyváradi városnézéssel zártuk, majd honismeret-vezetőnk szállójában, a Góbé csárdában töltöttük az éjszakát. Másnap a Király-hágón keresztül érkeztünk meg Kolozsvárra, ahol megkoszorúztuk a Mátyás király emlékművet. Bánffyhunyadon a romák cifra palotáit csodálhattuk meg, majd végre elérkezett az idő, hogy találkozzunk a fogadó családdunkkal Marosvásárhelyen. A következő napot Marosvásárhelyen töltöttük, ellátogattunk az erdélyi diákok iskolájába, egy tanórásra be is ülhattünk, majd elültettünk egy facsemetét az udvaron. Kultúrújsorunk után, amit az erdélyi vendéglátóinknak adtunk elő a Teleki Tékában nemcsak rengeteg könyvet, de még olyan érdekes dokumentumokat, mint a Függetlenségi Nyilatkozat egy másolatát is megtekinthettük. Barbi néni öröme (meg persze a miénkre is) a Bolyai Múzeumot is megnéztük. A nap utolsó látványossága a Kultúrpalota volt, ami mindenkinek maradandó élmény volt. Másnap Szovátán a Medve-tónál kirándultunk, a következő állomás Korond volt, ahol számos szuvenírt vásárolhattunk szeretteinknek. Szejkefürdőn Orbán Balázs, Farkaslakán pedig Tamási Áron sírhelyét koszorúztuk meg. Az utolsó programunk a Gyilkos-tó és a Békás-szoros megtekintése volt. Sajnos zuhogott az eső, de még így is gyönyörű látvány tárult a szemünk elé. A következő napon a monumentális tordai sóbányát mutatta meg nekünk az idegenvezetőnk, ami mindenki számára lenyűgöző volt. Torockón a Székelykő megcsodálása után a nagyenyedi kollégiumot látogattunk meg. Az utolsó állomás Gyulafehérvár volt, ahol az érseki székesegyházban a Hunyadiak síremlékét vehettük szemügyre. A hazaindulásunk előtti nap a családi nap volt, ezt a fogadónkkal töltöttük. Másnap elbúcsúztunk az erdélyiektől, hazafelé az aradi vértanúk emlékművénél álltunk meg, majd este értünk vissza Zalaegerszegre. Összességében emlékezetes osztálykiránduláson vehettünk részt, nem csak a programok miatt, hanem az éjszakák is feledhetetlenek voltak. Az osztályunk egy összetartóbb közösséggé kovácsolódott, amit e nélkül az erdélyi kirándulás nélkül nem értünk volna el. Legvégül csak annyit mondanék még: köszönjük szépen Barbi néni, hogy ennyit munkát fektetett bele, hogy mindenki jól érezze magát Erdélyben! ☺

Major Fanni Napsugár 11.N